

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1223/2023
01.02.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Мирјане Андријашевић и Весне Субић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији су пуномоћници Радислав Станојевић и Владан Станојевић, адвокати из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Гордана Илић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5261/17 од 13.05.2021. године, у седници одржаној 01.02.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против става првог изреке пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5261/17 од 13.05.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против става првог изреке пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5261/17 од 13.05.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Смедереву П 123/2016 од 14.11.2016. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле, па је утврђено да је она, по основу одржаја, савесне градње и наслеђа стекла својину на 78/450 делова кп. бр. ... њива 4. класе површине 4,50ара, уписана у лист непокретности број ... К.О. ..., реални део у површини од 078ари у следећим мерама и границама на терену и то: линијом која се пружа са северне стране почев од детаљне тачке ... до тачке ... у ширини од 3,22 метра, надаље са западне стране од тачке ... до тачке ... у дужини од 25,27 метара, потом са јужне стране од тачке ... до тачке ... у дужини од 3,47 ара, надаље са источне стране од тачке ... до тачке ... у дужини од 23,33 метра где се граница затвара, што је тужени дужан да призна и трпи да се на основу ове пресуде део кп. бр. ... К.О. ... у означеним мерама и границама издвоји и у јавним књигама упише као засебна катастарска парцела и као искључива својина тужиле. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужили накнади трошкове парничног поступка у износу од 159.100,00 динара, са каматом по стопи утврђеној Законом о затезној камати почев од 14.11.2016. године, као дана доношења одлуке.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж 5261/17 од 13.05.2021. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу туженог и потврдио пресуду Основног суда у Смедереву П 123/2016 од 14.11.2016. године, у ставу првом изреке.

Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошквима парничног поступка садржано у ставу другом изреке пресуде Основног суда у Смедереву П 123/2016 од 14.11.2016. године, у делу којим је одлучено о законској затезној камати на досуђени износ трошкова парничног поступка, тако што је обавезан тужени да тужиљи на досуђене трошкове парничног поступка од 159.100,00 динара, исплати законску затезну камату почев од дана наступања услова за извршење па до исплате.

Против става првог изреке правноснажне пресуде, тужени је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права и предложио да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку, ради разматрања правних питања од општег интереса и правних питања у циљу равноправности грађана.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени главник РС, бр. 72/11... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији туженог прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Предмет тражене правне заштите је стицање права власништва на непокретности одржајем, а побијана одлука је донета применом одговарајућих одредби закона на утврђено чињенично стање о савесној државини тужиље на предметној парцели. Указивање ревидента на погрешну примену материјалног права није од утицаја, јер за примену института посебне ревизије није од значаја свака погрешна примена материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање, већ само она која је од општег значаја за остваривање и заштиту људских права и обезбеђење стандарда правичног суђења, што овде није случај.

Из тих разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије туженог, применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради утврђења права власништва на непокретности тужиља је поднела 19.04.2013. године, а вредност предмета спора је 450.000,00 динара.

Имајући у виду да вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија туженог није дозвољена, на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић